

stemtes, at Formanden skulde udpeges af Socialministeren, 3 Medlemmer vælges af Dansk Arbejdsgiverforening og 3 af De samvirkende Fagforbund. — Betænkning skulde afgives senest 1. November 1939.

Forslaget blev af *Ordføreren for Forslagsstillerne* (Boeck-Hansen) begrundet med, at Forbudet mod Overarbejde ikke havde ført til Formindskelse af Arbejdsløsheden, men i højeste Grad havde hemmet det frie, arbejdsskabende Initiativ. Taleren hævdede, at Antallet af Overarbejdstimer var faldet stærkt, uden at Antallet af Normalarbejdstimer var forøget, at mange Arbejdere ganske forgæves havde bragt betydelige Ofre for at hjælpe deres arbejdsløse Kammerater, og at Loven indirekte havde været meget kostbar for Arbejdsgiverne, idet de i adskillige Tilfælde havde maattet sige nej til nye Arbejder og annullere Ordre. I Stedet for at skabe forøget Arbejde havde Loven derved indskrænket Produktionen, og den var efter Forslagsstillerens Opfattelse ikke blot overflødig, men skadelig. Man havde jo nu gennemtruffet Afspadseringsregler i alle Fag, og dermed skulde Retten til fri Forhandling mellem Organisationerne vel kunne genindføres.

Socialministeren udviklede, hvorledes det gennem et Fællesudvalg af Hovedorganisationerne var lykkedes for de allerfleste Fag og Virksomheder at tilvejebringe det ved Lovens Tilblivelse forudsatte overenskomstmæssige Grundlag for Udførelsen af nødvendigt Overarbejde og dettes Afspadsering. Det syntes derfor overflødigt at nedsætte det af Forslagsstillerne anbefalede Udvalg. I det hele mente Ministeren, at den fra Arbejdsgiverside udtalte Frygt for, at Loven skulde komme til at virke generende for Erhvervene, maatte siges ikke at have været begrundet. — Med Hensyn til Spørgsmaalet om Lovens Evne til at skabe Beskæftigelse nævnte Ministeren, at Statistisk Departement paa Grundlag af den faktiske Overarbejdsprocent og den stedfundne Nedgang i Overarbejdsprocenten skønmæssigt havde udregnet, at der var skabt Beskæftigelsesmuligheder for 9 000 Arbejdere, medens De samvirkende Fagforbund paa Grundlag af Oplysninger fra et Mindretal af Organisationerne var naaet til det Resultat, at 1 603 skulde være kommet i direkte Arbejde.

Ministerens Standpunkt fik Tilslutning af *Leonhard Hansen* (S.), som gjorde gældende, at Loven var nødvendig som Grundlag for en overenskomstmæssig Ordning paa dette Omraade og for at skabe lige Konkurrencevilkkaar for organiserede og uorganiserede Arbejdsgivere, at Overarbejdsreglerne ikke mere voldte Besvær Parterne imellem, og at Loven havde bidraget til at skaffe Arbejde, hvad Taleren belyste ved en Række Eksempler. *Aksel Larsen* (D. K.) gav Udtryk for lignende